

ה"ט 25609/02 - מרסס אקריש נגד אלברט עמר, ציונה עמר

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 19-02-25609 אקריש נ' עמר ואח'

בפני כבוד השופט זהבה (קאוודרטס) בנה
מבחן מרסס אקריש
נגד
1. אלברט עמר
משיבים
2. ציונה עמר

החלטה

הנני הנהני נותנת תוקף של ההחלטה, להסדר שנערך בין הצדדים באמצעות מרכז הגישור כרמייאל.

אני מביעה הערכתי לצדדים ולמגשרים, על הדרך הנאותה והמכובדת בה פועלו לסיום המחלוקת.

זה המקום להביא ציטוט ממאמנו של אדם ברוך ז"ל, מיום 20.4.01, במעריב:

"לפי ההלכה (שולחן ערוך), הפשרה אינה רק כלי לKITORAH הדין המשפטית, אלא היא מהות. היא תמצית תפקידו של בית הדין. "כל בית דין שעושה פשרה תמיד, הרי זה משובח". הפשרה היא השכנת שלום. ובענין ההלכה, תפקידו העיקרי של בית דין הוא השכנת שלום. לא האמת הצרופה, לא מצוי הדין, ולא הצגת האינטלקט של השופטים - אלא השכנת שלום כפשוטה. אמן, לכארה בית דין קיים על מנת להכריע, לחיזק, והוא מצויד במכשורים לכך, אך לא מיתנו (ולפי ההלכה) בית דין ועוד להבטיח שירות שלום בין הרבויות, תקינות, קהילה נורמלית. והפשרה ערובה לכך. הפשרה מייצרת שני הצדדים פחות או יותר מרוצים, ואילו הדין מייצר צד אחד פגוע, נוטר וכו'. ההלכה חוששת מבית דין טועה, והפשרה מונעת זאת. ההלכהינה נציגת החיים הקהילתיים השפויים, והפשרה בונה חיים שכאלה. לא הגיעו שני הצדדים לפשרה, יחרוץ השופט את הדין. יכולת להתאפשר היא מותר האדם".

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדך
הצדדים.